

PARLAMENT DEL PAER EN CAP, ÀNGEL ROS, EN L'ACTE INAUGURAL DE L'ANY GRANADOS

Bon vespre, i gràcies a totes i a tots per acompanyar-nos en aquesta inauguració de l'Any Granados 2016-17 en l'Auditori que porta el nom d'aquest gran pianista i compositor. Vull agrair a la família Granados i a totes les institucions la seva participació juntament amb la Paeria en la Comissió de l'Any Granados: la Diputació de Lleida, la Generalitat i a les institucions vinculades a la música de tot el país.

És un honor donar-vos la benvinguda i avui ho faig amb una emoció especial, amb un sentiment profund, que estic segur que compartim tots els presents, la ciutat de Lleida i molt més enllà.

Perquè avui homenatgem un dels grans artistes que Lleida ha donat al món. L'homenatge a Granados l'iniciem avui, quan fa just cent anys que va assolir un dels seus grans èxits de la seva carrera:

l'estrena de les Goyesques, en la versió operística, al Metropolitan de Nova York –on el va acompanyar en tot el procés de preparació del concert un dels seus grans amics i també català universal, Pau Casals.

Setmanes després, Granados va oferir un recital a la Casa Blanca, convidat pel president Wilson. Tots coneixem el fatal desenllaç d'aquesta estada als Estats Units i la mort del matrimoni Granados en el viatge de retorn.

A la consternació inicial va seguir d'immediat un moviment de solidaritat per donar suport als sis fills de l'artista.

El mateix Pau Casals va organitzar un concert d'homenatge que va omplir el Metropolitan de Nova York i un altre dels grans amics de Granados, Ricard Viñes, també es va mobilitzar des de París per ajudar la família.

I a la ciutat de Lleida es va estendre ràpidament un sentiment de dol i de solidaritat i la Paeria va acollir un homenatge. El doctor Humbert Torres –que era llavors regidor i després fou alcalde- va ser l'encarregat de glossar la figura de l'artista i va destacar les emocions que li va provocar Enric Granados en el darrer concert que havia ofert a la ciutat de Lleida, a la seu de la Diputació.

El diari El Ideal va recollir el discurs del doctor Humbert Torres. En un dels paràgrafs deia:

“Jo que em trobava vora seu, contemplant-li el rostre, percebent les palpitations d'aquell piano, al veure com ell donava a cada nota, a cada passatge, a cada tema, el seu valor i la seva bellesa pròpies, destacant-se graciosament, agermanat, però de tal forma que la unitat de conjunt quedava robusta, clara, patenta, pensava que en ell es donava el miracle dels grans artistes, en els que el cap, el cor i la mà han arribat a una completa fusió que ens desperta a tots els que ho sentim, i ens fa cantar aquella mica de música que tots portem a les entranyes”

Aquell dia, el 12 de novembre de 1916, i després de l'homenatge a l'Ajuntament, va sortir una comitiva encapçalada pels gegants, els infants de totes les escoles, corals i orfeons, institucions i la Banda Municipal, per inaugurar la placa commemorativa que avui podem veure al lloc del naixement, al número 1 del carrer Tallada.

Lleida estimava Enric Granados, un sentiment que era mutu. En alguns escrits, el compositor reflecteix el gran afecte amb que se'l rebia a la ciutat i la il·lusió que li feien els concerts que va oferir amb Ricard Viñes en diverses edicions de la Festa Major.

Els que em coneixeu, sabeu que un dels cartells de la Festa Major de Lleida que més m'agrada ensenyar i al que vam dedicar una edició és el de 1912, pintat per Xavier Gosé, on s'anuncia un recital conjunt de Ricard Viñes i Enric Granados.

El cartell de Gosé també anuncia l'exposició col·lectiva d'artistes, origen del Museu d'Art Jaume Morera, i també anuncia l'homenatge al poeta Magí Morera, amb el poema dedicat al campanar de la Seu Vella.

Granados, Viñes, Gosé, Jaume i Magí Morera, Seu Vella...mai un cartell ha representat millor la importància de Lleida en la cultura del nostre país.

Com ara representen el futur musical de Lleida aquest Auditori, una Escola Municipal de Música amb 100 anys d'història, dos conservatoris –el municipal i l'Intèrpret- amb 1.400 alumnes; una Orquestra Simfònica –la Julià Carbonell de les Terres de Lleida- i una Jove Orquestra de Ponent; dues bandes de música; 14 corals, com l'Orfeó Lleidatà, la Coral Shalom, el Cor de Cambra de l'Auditori i tants altres.

Aquestes persones que es formen o que creen música a Lleida garanteixen el futur.

100 anys després del major èxit d'Enric Granados i, també, de la seva desaparició, la seva ciutat natal, com llavors, s'uneix per homenatjar-lo.

Lleida aporta tota la seva riquesa i empenta musical i cultural i incorpora la del conjunt de Catalunya en aquesta commemoració de l'Any Granados que vol recordar la seva petjada humana i artística i fer-la encara més eterna i universal.

Moltes gràcies.

Àngel Ros i Domingo
Paer en cap

Lleida, 28 de gener de 2016